

TROMMELVLIES 80: Kanttekeningen en volslagen canonsens

De jaarlijks terugkerende terreur van de *Top 2000*. Het tv-fragment van het jaar. Sportman, sportvrouw en politicus van het jaar. De grootste vaderlander ooit. Het mooiste woord in de Nederlandse taal. De tien lafste politieke oprispingen van het kwartaal. Verkiezing van de meest zinloze ranglijst aller tijden. Komt uw eten van gisteren inmiddels ook zo zuur naar boven van al die verkiezinkjes, die stompzinnige lijstenbrij? En volgens de praatprogrammepresentator 'Hooft dat en dat onbetwist thuis in De Canon Van...' Het is het meest misbruikte modewoord van 2007: Canon.

Ik las in de krant dat op Noorderslag in Groningen afgelopen weekend de popfotografen het oneens waren met de uitslag van de Lex van Rossen Award en ik kan me niet voorstellen dat het publieke ongenoegen louter te maken had met de afwezigheid van Popprijswinnaar Armin van Buuren. Appelen met peren! Wat zeg ik? Kut met peren! Unaniem wordt een dergelijke uitkomst immers nooit. Onmogelijk.

Een meisje in de groep waar ik tekenles aan geef, vertelde dat ze zangeres wilde worden. Toen ik doorvroeg naar het waarom, wanneer en hoe, zei ze: 'Ik wil eerst zorgen dat ik bij *Idols* terechtkom, dan komt het verder wel goed.' Dus eerst je naam op een lijstje met weg te strepen deelnemers, dat is kennelijk het hoogst haalbare ideaal. In de competitie!

En daar is ook *OOR* weer met een Ultieme Lijst: De 50 Beste Nederlandse Popalbums Aller Tijden. Minstens één uitroepteken. Opnieuw: We zullen het nooit met z'n allen 100% eens zijn, maarre: niks Nits, Slagerij Van Kampen, At The Close Of Every Day? The Scene, Spigt en zeker nóg zo'n zeven Nederlandstalige kanjers ontbreken op pijnlijke wijze. Waar zijn *De Eerste t/m De Vijfde Langspeelplaat Van Het Simplisties Verbond*? En geen Jan Rot (maar gelukkig heeft hij zichzelf op zijn eigen lijstje wel tweemaal vermeld). Maar over smaak valt nou eenmaal niet te twisten.

Dit lijkt me dan ook een mooie gelegenheid om even stil te staan bij enkele Vergeten Juweeltjes uit de Nederpop, hoewel het in de meeste gevallen zal gaan om Vergeten Artiesten. Daarbij beperk ik mij echter tot de albums die ik op vinyl bezit (onder geen diepgaander motto dan Gewoonweg Best Aardig & Aardig Oud). Ziehier het zoveelste volslagen nutteloze lijstje: de Top 5 Van Vergeten Nederpopmonumenten Uit Theo's Platenkast.

1. Kewi University Of Swing – *Terracotta Me, Baby* (1983)
2. *Mathilde Santing* (haar debuut, die 10 inch) (1982)
3. Wow! – *De Kick Van Binnen* (1984)
4. Bruno Basta – *Paperboys Are Millionaires* (1980)
5. *Bram Vermeulen En De Toekomst* (1980)
6. Bolland – *The Domino Theory* (1981)

Zes? Ik zei toch vijf! Het is toch ook geen doen, zoveel moois. Daar gáán we weer...

Soundtracksuggestie tijdens het lezen van deze column: nederig *The Lowlands* van Lucky Fonz III (maar *Nederland* van Joost Belinfante mag ook).